

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617207324
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6617207324.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, zast. JUDr. Vladimírom Barčíkom, advokátom so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš, proti žalovaným: 1/H. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, 2/E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, obidvaja zastúpení: JUDr. Zuzana Morháčová, advokátka so sídlom Haličská cesta 3200, Lučenec, v konaní o určenie vlastníckeho práva k pozemku, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 28. augusta 2019, č. k.: 21C/16/2017-215, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/ až 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu o vypratanie CKN parcely č. XXX/XX, orná pôda o výmere 170 m² zapísaná v katastri nehnuteľností Okresného úradu, odbor katastrálny A. ako parcela registra „C“ č. XXX/XX, orná pôda o výmere 2 965 m², vedená na LV č. XXXX pre katastrálne územie a obec S. v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/, 2/ oddelenú geometrickým plánom č. XXXXXXXX-X/XXXX vyhotoveným dňa 14.03.2017 geodetom O. A. so sídlom R. P., W., úradne overeným katastrálnym odborom Okresného úradu A. pod číslom XXX/XXXX zamietá.

II. Žalovaní 1/, 2/ majú spoločne a nerozdielne nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala vypratania vyššie uvedenej nehnuteľností. Podstatnou otázkou bolo zároveň prejudiciálne určenie, že je vlastníčkou tejto nehnuteľností. Tvrdila, že titulom dedenia na základe osvedčenia o dedičstve pod D 174/93, Dnot. 962/93 zo dňa 18.02.1997 nadobudla do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť parc. č. XXX/X, roľu o výmere 1016 m², zapísanú v pozemno-knižnej vložke č. XXX, kat. úz. S. po svojom otcovi H. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. XX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX. Takto bola nehnuteľnosť v katastri nehnuteľností vedená ako parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 1016 m² v kat. úz. S. na LV č. XXX vo výlučnom vlastníctve žalobkyne rovnako aj v súpise nehnuteľností po zápise ROEP. Pri prevode tejto nehnuteľnosti kúpnu zmluvou spísanou formou notárskej zápisnice notárkou D. E. D. so sídlom v A. pod N 479/2013, Nz 20444/2013 zo dňa 18.06.2013 na kupujúcich C. D., nar. XX.XX.XXXX a D. D., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom S. č. XX žalobkyňa zistila, že uvedená nehnuteľnosť parc. č. XXX/X, orná pôda je vedená už len vo výmere 846 m². Prevod nehnuteľností sa vykonal v tejto zmenšenej výmere v záujme urýchleného vysporiadania v prospech kupujúcich tak, ako je to uvedené na LV č.

XXXX. Chýbajúca výmera 170 m², ktorá je predmetom tejto žaloby, je súčasťou pozemku žalovaných - parcely registra č. XXX/XX v kat. úz. S., zapísaná na LV č. XXXX v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. 3. Na odčlenenie chýbajúcej časti parcely vo výmere XXX m² z parcely žalovaných reg. „C“ č. XXX/XX na pôvodnú výmeru parc. reg. „E“ č. XXX/X o výmere 1016 m² bol vypracovaný geodetom O. A. geometrický plán č. XXXXXXXX-X/XXXX zo dňa 14.03.2017, autorizačne overený dňa 15.3.2017 a úradne overený odborom katastrálnym Okresného úradu A. dňa 23.3.2017 pod č. XXX/XXXX. Podľa geometrického plánu neoprávnene zabratá časť z pôvodnej parc. registra „E“ č. XXX/X o výmere 1016 m², je parc. registra „C“ č. XXX/XX-omá pôda o výmere 170 m². Nakoľko súčasná evidencia v KN nezodpovedá pôvodným vlastníckym vzťahom, žalobkyňa, má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, nakoľko bez takéhoto určenia by bol výkon jej vlastníckych práv ohrozený a nemožný.

4. Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť. Uviedli, že nadobudli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre okres A., obec a katastrálne územie S. na základe kúpnej zmluvy. Dňa 15.04.2011 J. katastra A. povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k predmetným nehnuteľnostiam. Z ich strany nedošlo k vytyčovaniu hraníc pozemkov, nakoľko tieto boli vytyčené už za predchádzajúcich vlastníkov. Do svojho bezpodielového spoluvlastníctva odkúpili nehnuteľnosti, ktoré mali predchádzajúci vlastníci zapísané na LV č. XXX, kat. úz. S.. Dňa 09.09.2011 si dali vyhotoviť geometrický plán na rozdelenie nehnuteľností a určenie vlastníckych práv. Geodet S. J. nevytyčoval nové hranice pozemkov, len došlo k zmene parciel registra „E“ na parcely registra „C“. Po doručení žaloby dali geodetom S. J. vypracovať nový náčrt z dôvodu, či nedošlo k pochybeniu pri vypracovaní pôvodného geometrického plánu. S. J. dňa 12.06.2017 potvrdil, že k žiadnemu pochybeniu z jeho strany nedošlo, žalovaní 1/ a 2/ odkúpili nehnuteľnosti v stave, v akom sú zapísané toho času na LV č. XXXX pre katastrálne územie S.. Poukázali na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 50/2010-11, v zmysle ktorého ak tretí súčasný vlastník odvodzuje svoje vlastnícke právo napr. k domu od predávajúceho, ktorý v čase prevodu bol vlastníkom domu, kupujúci sa stáva vlastníkom danej nehnuteľnosti. Právny dôvod nadobudnutia vlastníctva prevodcu (predávajúceho) totiž odpadol až potom, ako nehnuteľnosť nadobudla do vlastníctva tretia osoba (kupujúci). V čase nadobudnutia vlastníckeho práva teda nešlo o jeho nadobudnutie od nevlastníka, ale naopak od vlastníka. Z tohto dôvodu namietali svoju pasívnu legitimáciu.

5. Okresný súd rozsudkom zo dňa 4. októbra 2017, č. k. 21C/16/2017-77 žalobe vyhovel, na odvolanie žalovaných odvolací súd uznesením zo dňa 5. marca 2019, č. k. 15 Co/17/2018-129 rozsudok súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. V nasledujúcom konaní okresný súd doplnil dokazovanie, pričom ustálil skutkový stav, na základe ktorého dospel k záveru, že uplatnený nárok nie je dôvodný a žalobu zamietol. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalobkyňa preukázala tvrdenie, že osvedčením o dedičstve nadobudla do vlastníctva pozemok parc. č. XXX/X, roľa o výmere 1016 m² vedenú pozemnoknižnej vložke XXX, kat. územie S.. Vychádzal pri rozhodovaní z tvrdenia žalobkyne a ňou predložených dôkazov, že geometrický plán S. J. č. XXXXXXXX-XX/XXXX bol vyhotovený nesprávne, nakoľko obe parcely č. XXX/X a XXX/X mali byť čo do výmery identické, pretože vznikli z pôvodnej väčšej parcely č. XXX jej rozdelením na dve polovice na základe vyporiadania dedičských podielov pôvodných vlastníkov.

7. Žalobkyňa tvrdenú skutočnosť nepreukázala a nepredložila ani žiaden dôkaz osvedčujúci tú skutočnosť, že parcely, ktoré vznikli z pôvodnej parcely č. XXX, mali rovnakú výmeru. Konštatoval, že aj keď je pravdou, že pozemnoknižné vložky XXX a XXX kat. úz. S. uvádzajú pri parcelách č. XXX/X a č. XXX/X rovnakú výmeru, táto výmera záväzná nie je. Záväznými v pozemnoknižných vložkách sú údaje týkajúce sa vlastníckeho práva, veľkosti spoluvlastníckych podielov a čísla parciel. Uvedené parcely č. XXX/X a XXX/X boli následne evidované ako parcely registra „E“, kde výmera parcely tiež nie je záväzným údajom vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným v katastri nehnuteľností. Súd zdôraznil dispozičný princíp, ktorý je zakotvený v Civilnom sporovom poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.), keď strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti (Čl. 8 Základných princípov CSP). Súd vykonáva len tie dôkazy, ktoré sporové strany navrhujú (§ 185 ods. 1 CSP „súd rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná“), kedy strany sporu v konaní majú rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

8. Žalobkyňa nepredložila dôkaz osvedčujúci tvrdenie, že parcely č. XXX/X a XXX/X by mali mať identickú výmeru, kedy z jej výsluchu vyplývalo, že hranice pozemkov neboli v prírode vyznačené a že sama hranicu pozemku nevie určiť. Uvádzala to, že s prihliadnutím na spomienku z detstva, podľa

ktorej pozemok parcely č. XXX/X je v súčasnej dobe menší. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že parcely č. XXX/X a XXX/X mali byť identické čo do výmery, nakoľko k ich rozdeleniu došlo v rámci vyporiadania dedičských podielov pôvodných vlastníkov, žalobkyňa k tejto skutočnosti žiaden dôkaz nepredložila. Z pozemnoknižnej vložky XXX kat. úz. S. mal preukázané, že poručiteľ H. T. nadobudol parcelu č. XXX/X právnym titulom dedenia 29. apríla 1933. Pozemnoknižná vložka XXX, v ktorej bola evidovaná parcela č. XXX/X, bola založená z dôvodu prídelu, kedy prvým zapísaným vlastníkom je D. H., ktorého manželka je I. J. a ktorý nadobudol nehnuteľnosť na základe skutočnej držby z roku 1923, kúpy a prídelu z roku 1931 a rozdelenia zo dňa 29.04.1933. Vyjadril záver, že uvedené zápisy nesvedčia tomu, že by došlo k rozdeleniu pozemkov v rámci vyporiadania dedičských podielov. Dokazovaním nebolo vyvrátené tvrdenie žalovaných, že k zmenšeniu výmery pôvodnej parcely č. XXX/X mohlo dôjsť aj výstavbou cesty, ako to vyplýva z predloženej ortofotomapy.

9. Okresný súd pri rozhodnutí vychádzal aj z vyjadrenia Okresného úradu A., katastrálny odbor zo dňa 20.01.2018, keď z prešetrenia zmien údajov katastra vyplýva, že Obvodný pozemkový úrad A. požiadal o zápis rozhodnutia o trvalom odňatí poľnohospodárskej pôdy č. LC/XXXX/XXXXX zo dňa 02.11.2011, pričom rozsah a hranice trvalého odňatia boli stanovené geometrickým plánom S. J. č. XXXXXXXX-XX/XXXX, ktorý bol technickým podkladom k vydanému rozhodnutiu. Geometrický plán bol vyhotovený na rozdelenie nehnuteľností a určenie vlastníckych práv k parcelám č. XXX/XX a XXX/XX, týmto geometrickým plánom boli obnovené pôvodné hranice pozemkov EKN parcela č. XXX/X, XXX, XXX/X a XXX/X, ktoré vlastníci vedení na LV č. XXXX nadobudli na základe kúpnych zmlúv. Vyhotoveniu a overeniu geometrického plánu č. XXXXXXXX-XX/XXXX predchádzala žiadosť zhotoviteľa S. J. o opravu výmer parciel č. XXX/X, XXX, XXX/X a XXX/X, ktorej Správa katastra A. Protokolom o oprave chyby č. X XX/XXXX vyhovela v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi § 59 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností v spojení s článkom III. vtedy platným usmernením ÚGKK SR č. Z.-XXXX/XXXX zo dňa 21.03.2008 na opravu chýb v katastrálnom operáte. Uvedeným protokolom sa opravovali len výmery parciel EKN bez zmeny ich hranice. Preverení priebehu hranice parciel UO č. XXX/X, XXX, XXX/X a XXX/X v mape UO, t. j. v mape bývalého pozemkového katastra v analógovom tvare a jeho porovnaním s grafickou časťou registra, t. j. mapou UO vyhotovenou v rámci spracovania registra vo vektorovom tvare, z ktorého geodet S. J. pri vyhotovení geometrického plánu vychádzal bolo zistené, že priebeh hraníc uvedených parciel je totožný. V rámci spracovania registra pre dané katastrálne územie preto nedošlo ku zmene v grafickom zobrazení týchto parciel. Taktiež bolo zistené, že Protokol o oprave chyby č. X XX/XXXX je stále záväzný a nedošlo k jeho zrušeniu. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala uplatnený nárok.

10. K návrhu žalobkyne, aby súd vykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie na zistenie pôvodných hraníc parciel č. XXX/X a XXX/X v kat. úz. S., súd tomuto návrhu na námietku žalovaných nevyhovela a tento dôkaz nepripustil z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania v zmysle § 153 ods. 2 CSP. Vo veci aplikoval § 126 ods. 1, § 132 ods. 1, § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 2, § 70 ods. 1, 2, § 59 ods. 1, 2 písm. g) zákona č. 162/1995 Z. z.. O trovách rozhodol podľa 262 ods. 1, 2 a 255 ods. 1, 2 CSP.

11. Proti rozsudku sa včas odvolala žalobkyňa. Súd na základe vykonaných dostupných dôkazov vyvodil absolútne ničím nepodložený záver uvedený v ods. 29 odôvodnenia a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že ničím nepreukázala a nepredložila žiaden dôkaz, že parc. č. XXX/X a č. XXX/X vznikli z pôvodnej parc. č. XXX.

12. Uviedla, že aj po zdigitalizovaní geodetmi bola parc. č. XXX nespochybniteľná a aj geodet O. A. na pojednávaní dňa 8. 7. 2019 uviedol, že táto pôvodná parcela je aj čo do výmery v dovolenej odchylke a práve na nej zakreslená bodkovaná - neustálená - neznateľná hranica, ktorá naznačuje iba smer rozdelenia parc. č. XXX a tak sa má rozdeliť na polovicu, teda podľa výmer uvedených v pozemnoknižných vložkách číslo XXX a XXX. V čase nadobudnutia vlastníctva k parc. č. XXX/X bola aj výmera záväzná, aj keď vo všeobecnosti pozemková kniha nezodpovedala za výmery, pokiaľ nevznikli pochybnosti o výmere. Pokiaľ právni nástupcovia nadobudli vlastníctvo v rovnakej výmere (ich úmyslom bolo jednoznačne rozdeliť predmetnú parcelu na polovicu, v rovnakej výmere), túto skutočnosť je potrebné rešpektovať. Toto súd neakceptoval. Tvrdila, že bodkovaná čiara, ktorá bola východiskom geometrického plánu vypracovaného geodetom J., nie je záväzná a je irelevantná, je neustálená a teda sporná a tento geometrický plán je chybný - nezákonný, nikdy nemal byť úradne overený, a to, že bol úradne overený manželkou geodeta S. J., O. Q. A., zvyšuje nedôveryhodnosť postupu v konaní o oprave chýb v súvislosti s odborným stanoviskom a výpoveďou svedka - geodeta O. A.. Hranica vyznačená bodkovanou čiarou, je hranicou neznateľnou, resp. neustálenou, teda spornou, ktorá nie je záväzná a táto hranica nebola nikdy právne ani technicky relevantným spôsobom zameraná a vyznačená do pôvodnej katastrálnej, resp. pozemnoknižnej mapy. Poukázala na to, že geodet J. by mal vedieť predpisy,

pričom poukázal na právny stav v roku 1933. Tiež poukázal na to, že ich mal poznať aj súd. Pre to nepovažovali za potrebné dokazovať. Tým vyvracajú tvrdenie geodeta S. J., vyslovené na pojednávaní dňa 29. 7. 2019, že tá hranica je ešte od čias E. Q., a pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že tá bodkovaná hranica je vyznačená zle, nech to dokáže.

13. Poukázala aj na to, že v bode 24 odôvodnenia rozsudku súd v podstate zastáva názor o problematickosti hranice, keď poukazuje na § 3 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností. Napriek tomu, že postup geodeta J. a jeho tvrdenia sú aj v tomto v rozpore s týmto ustanovením, súd prvej inštancie vyvodil na základe vykonaných dôkazov a preukázaných skutočností iné, podľa nej nesprávne závery, nakoľko v kontexte celého priebehu konania snáď nikto nepochybuje o tom, že by táto hranica (ako neustálená) nebola sporná a že by ju vlastníci susediacich pozemkov uznávali vrátane žalobkyne. Poukázala na zaujímavosť, že v geometrickom pláne sa vyskytli dve rôzne grafické znázornenia a tak isto sa vykonali dve opravy chýb v katastrálnom operáte. Tvrdí, že ide o neznateľnú hranicu, teda o neustálenú hranicu, teda o spornú hranicu, ktorá nie je záväzná a na základe nej nemôže byť stanovená platná zákonná a relevantná hranica medzi pozemkami.

14. O tejto hranici ako spornej, a teda aj o vlastníctve takto vzniknutých parciel - pozemkov môže rozhodnúť iba súd, na čo počas konania poukazovala. V tejto súvislosti uviedla, že pojmy neznateľná hranica, sporná hranica, neustálená hranica sú bežne v katastrálnych a občianskoprávných konaniach, predmetom ktorých sú pozemky - používané, čo je odrazené v početnej judikatúre a s odkazom na ňu zdôraznila, že prevažná časť návrhov na preskúmanie rozhodnutí katastrálnych úradov, je zamietnutá. Aj konania o oprave chýb v katastrálnom operáte sú katastrálnym konaním, teda správnym konaním. V tomto konaní, ako už bolo vyššie uvedené, nemožno rozhodovať o sporných hraniciach a s tým súvisiacich právach a povinnostiach (nie je pravdou záver súdu, že nebolo preukázané porušenie jej vlastníckeho práva). Naopak, v kontexte dôkazov a ich vzájomných súvislostí bolo preukázané, že došlo k zmenšeniu jej majetku a na strane žalovaných k zväčšeniu majetku bez existencie relevantného, právne zákonného dôvodu. Bolo porušené jej vlastnícke právo, pričom žalovaní bez právneho dôvodu nadobudli vlastníctvo vo väčšej miere ako im svedčí na základe právneho úkonu - kúpnej zmluvy, ktorým nadobúdali vlastníctvo k spornej parcele. Jednoznačne žalovaní podľa kúpnej zmluvy kúpili parcelu registra „E“ číslo XXX/X vo výmere 1016 m² a ona zdedila parcelu registra „E“ číslo XXX/X vo výmere 1016 m². Je nepochopiteľné, že keď výmera nie je záväzná (pričom tvrdí, že v určitom smere a za určitých okolností je absurdné z tohto inštitútu odvodiť, že je zákonné jednej strane pridať a druhej strane ubrať z výmery, keď sú tieto obidve parcely v registri „E“, rovnosti podielov svedčia zápisy z verejných listín, navyiac, keď hranica, z ktorej sa vychádzalo, je minimálne sporná, resp. jej využitie pre rozdelenie pozemkov je nezákonné).

15. Opakovane poukázala na dva protokoly k oprave chyby v katastrálnom operáte ako aj na to, že na jej podnet na základe záznamu o kontrole zo dňa 6. 8. 2014 došlo z k zrušeniu zápisu na LV číslo XXXX vykonaným pod číslom zmeny XXX/XXXX na základe protokolu o oprave chyby X XX/XXXX, tzn., že pri parcele EKN číslo XXX/X zrušil výmeru 846 m² a zapísal pôvodnú výmeru 1016 m², jej žaloba je dôvodná, pričom zdôraznila, že aj oprava chyby na základe Protokolu číslo X XX/XXXX je nezákonná.

16. Podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z. z. nebolo možné vykonať opravu chýb v katastrálnom operáte, pokiaľ majú vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam. Poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (10 Sžr/32/2013 z 19. 2. 2014). Z tohto dôvodu je pochybné akceptovať opravu chýb v katastrálnom operáte na základe geometrického plánu S. J., ale v kontexte preukázaných skutočností, a to v súvislosti s jeho výpoveďou na pojednávaní dňa 29. 7. 2019, keď uviedol, že vypracoval geometrický plán a na základe toho určil hranice pozemkov tak, že vymedzil dnešné vlastnícke a tým pádom aj užívacie právo žalovaných. Toto je neakceptovateľné, nezákonné, čo prvoinštančný súd prehliadol.

17. Taktiež namietala rovnosť strán, keď súd akceptoval tvrdenie žalovaného 1, že im predávajúci ukázali hranice, pričom tomuto tvrdeniu zjavne odporuje aj vyjadrenie právnej zástupkyne žalovaných k vyjadreniu žalobkyne, že hranice parcela registra „E“ nie sú v teréne viditeľné a zobrazené v katastrálnej mape. V tejto súvislosti poukázala na druhý odsek v časti I. tohto vyjadrenia, kde sa uvádza, že opätovne dávajú súdu do pozornosti, že dňa 8. 9. 2011 geodet J. v Oznámení o zistených chybách výmer v operáte KN uvádza, že došlo k zisteniu nesprávnych výmer parciel KN-E. Tieto tvrdenia, tvrdenia žalovaného 1/ a tvrdenia geodeta J. na pojednávaní 29. 7. 2019 nekorešpondujú so skutočnosťou a odporujú si, keď geodet J. tvrdil, tie hranice tam boli od E. Q. a na otázku právnej zástupkyne žalovaných geodet J. uviedol, že k akej zmene hraníc mohlo dôjsť, to bola veľká lúka, tam neboli žiadne hranice, nabili sa 2 kolíky a vymedzili sa hranice medzi pozemkami oboch sporových strán. Základom zistenia geodeta J. akože „chybných výmer“ bola hranica ??, ale potom ktorá, tá, ktorá bola zakreslená ?, alebo tá, ktorá

bola od E. Q., alebo tá, ktorá neexistovala ? Tieto rozporné tvrdenia súd akceptoval ? A vyvodil závery pre rozhodnutie!

18. Celá parc. č. XXX bola asi od polovice šesťdesiatych rokov užívaná na družstvom, hranice v prírode boli neznateľné, čo potvrdil aj geodet J. a vzhľadom, a potom tvrdenie žalovaného, že mu predávajúci ukázali hranicu, je nepravdivé a zavádzajúce, a to už aj vzhľadom na vek predávajúcich. V tejto súvislosti poukázala na otázku sudkyne, ktorá sa jej pýtala, či ukázala kupujúcim hranice v teréne, čo vysvetlila tým, že pozemok, ktorý užíval jej otec, bol väčší, ako zostal, hranica bola až za transformátor. Tieto tvrdenia súd prešiel bez povšimnutia. Aj na ortofotomape je znateľný transformátor v pôdoryse.

19. Tiež vyslovila výhrady k zamietnutiu návrhu na vykonanie dôkazu znalcom, teda ustanovenie znalca za účelom odstránenia diametrálne si odporujúcich tvrdení dvoch geodetov ohľadom charakteru, záväznosti, právnej relevantnosti a priebehu hranice vrátane posúdenia správnosti zákonnosti geometrických plánov. Potreba vykonania tohto dôkazu vznikla len na pojednávaní dňa 29. 7. 2019, preto návrh na ustanovenie znalca nebol podaný oneskorene. Na pojednávaní geodet J. uviedol, že vychádzal z katastrálnej mapy a z tzv. vybodkovanej hranice, ktorá tvorila hranicu medzi dvoma parcelami číslo XXX/X a číslo XXX/X, pričom zároveň povedal, že najlepšie by to vedel povedať súdny znalec. Geodet A. tvrdil, že tento postup nebol správny. Na posúdenie tejto otázky sú potrebné odborné znalosti. Z tohto postupu jednoznačne vyplýva, že potreba ustanovenia znalca vznikla až na tomto pojednávaní a využitie zásady sudcovskej koncentrácie bolo nenáležité, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie. Naproti tomu súd akceptoval dôkazy predložené protistranou aj oneskorene. Poukázala na to, že prvoinštančný súd nepripustil dôkaz znaleckým posudkom, a to napriek tomu, že odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovaným uskutočniť procesné práva, keď nevykonal navrhované dokazovanie výsluchom svedkov, znalca. To isté by malo platiť aj v prípade nepristúpenia k vykonaniu znaleckého dokazovania na základe návrhu žalobkyne.

20. Pôvodnú pkn. parcelu číslo XXX čo do tovaru a výmery žalovaní 1/ a 2/ a ani geodet J. nikdy nespochybnili a táto skutočnosť je potom preukázaná a hodnoverná (§ 151 CSP). Pokiaľ žalovaní poukazujú na to, že výmera nie je záväzná, zvýraznila, že do roku 2009 bol aj tento údaj záväzný a z logiky veci vyplýva, že pokiaľ je výmera parcely a súčet parciel číslo XXX/X a XXX/X v dovolenej odchýlke, tak je absurdné nebrať tento údaj a túto okolnosť pri riešení veci do úvahy a nerešpektovať to. Je nepredstaviteľné, že by pri vlastníctve akejkoľvek veci absentoval kvantitatívny údaj, hlavne v takom prípade, keď nie sú žiadne nezrovnalosti, resp. pochybnosti o výmere. Poukázala na kúpnu zmluvu, ktorou žalovaní nadobudli vlastníctvo k parc. č. XXX/X, je jednoznačne uvedená aj výmera 1016 m² a táto je záväzná pri právnych úkonoch.

21. K strate výmery ohľadom výstavby cesty uviedla, že k zmenšeniu výmery jej pozemku nemohlo dôjsť a ani nedošlo, nakoľko v geometrických plánoch oboch geodetov nie je premietnuté umiestnenie, resp. hranice cesty, geometrické plány oboch geodetov zakreslili grafickú časť bez aktuálneho stavu, čo dokazuje priložená ortofotomapa ako aj mapka predložená na pojednávaní dňa 29. 7. 2019. Z nej je zrejmé, že pokiaľ by mala cesta zasahovať do pozemkov strán sporu, takto zasahuje prevažne do parc. č. XXX/X, teda do parcely žalovaných, a len minimálne do parcely žalobkyne číslo XXX/X. Žiadala rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe vyhovieť.

22. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrili žalovaní. Odvolaním napadnutý rozsudok považovali v celom rozsahu za správny (zrejme omylom napísané „rozsudok považuje žalobca v celom rozsahu za správny“). Podľa ich názoru súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne posúdil. Z tohto dôvodu žiadali rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

23. Konštatovali, že do svojho bezpodielového spoluvlastníctva nadobudli okrem iných nehnuteľností aj parcelu registra „E“ číslo XXX/X, orná pôda o výmere 1016 m² v katastrálnom území S. na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22. 3. 2011 a rozhodnutia Správy katastra A. o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 15. 4. 2011. Hranice predmetných parciel boli vyznačené v katastrálnych mapách a zároveň boli ukázané predávajúcimi v teréne. Nadobudnuté nehnuteľnosti žalovanými pozostávali z parciel registra „E“, ktoré mali v záujme využiť ako stavebné pozemky. Geodet S. J. pri vyhotovení geometrického plánu číslo XXXXXX-XX/XXXX zo dňa 9. 9. 2011 zistil nezrovnalosti týkajúce sa výmer v katastrálnom operáte. Preto dňa 8. 9. 2011 požiadal Správu katastra A. o opravu nesprávnych výmer parciel EKN na výmery vypočítané zo súradníc. V zmysle Protokolu o oprave chyby v katastrálnom operáte číslo X XX/XXXX zo dňa 9. 9. 2011 bola nariadená oprava výmer parciel EKN. Na základe vyššie uvedeného boli tieto zmeny zapísané do katastrálneho operátu. Výpočet výmer zo súradníc vyhotovený geodetom S. J. zároveň pripojili k odvolaniu.

24. Parcely registra „E“ preukazujú vlastníctvo, avšak výmera parcely ako ani druh pozemku nie sú záväzné. Pre zistenie skutočnej výmery je potrebné ju v teréne zmerať. Parcely registra „C“ preukazujú

už záväzný druh pozemku a presné umiestnenie parciel v teréne. Z hľadiska vlastníctva však majú význam len vtedy, keď ich hranice sú totožné s hranicami parcely v operáte „E“. Čo sa udialo aj v prípade žalovaných, nakoľko hranice parcely registra „E“ sú totožné s hranicami parcely registra „C“. Ide o parcely totožné svojím geometrickým a polohovým určením (tvar a umiestnenie), t. j., že parcely registra „C“ sa nachádzajú v mieste pôvodnej parcely registra „E“. Vo všeobecnosti sú geodeti pri vyhotovovaní geometrického plánu povinný vychádzať zo stavu, ktorý je uvedený v katastrálnom operáte. Rovnako geodet J. pri vyhotovovaní geometrického plánu zo dňa 9. 9. 2011 vychádzal zo súradníc zakreslených v tom čase v katastrálnom operáte.

25. Nedošlo k akémukoľvek posunu hraníc, nevytyčoval nové hranice pozemkov a vychádzal z reálneho stavu ako aj z listín, ktoré sa v tom čase nachádzali na katastri nehnuteľností. Vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní dňa 29. 7. 2019 geodet Sekerka uviedol, že ako geodet preberá hranice tak, ako sú zakreslené a z týchto vychádza. Tiež konštatoval, že nemal dôvod zaoberať sa pôvodnou parcelou registra „E“ číslo XXX, nakoľko ešte pred vyhotovením geometrického plánu bola táto rozdelená na parcely registra „E“ číslo XXX/X a XXX/X, pričom predmetom geometrického plánu bola len parcela registra „E“ číslo XXX/X. Veľkosť parcely registra „E“ číslo XXX/X uvedená v katastrálnom operáte nekorešpondovala s jej skutočnou veľkosťou, čo sa týka výmery v metroch štvorcových, z tohto dôvodu došlo k oprave jej výmery. Oprava bola vykonaná zákonným spôsobom formou Protokolu k oprave chyby v katastrálnom operáte číslo X XX/XXXX zo dňa 9. 9. 2011, ktorý do dnešného dňa nebola akýmkoľvek rozhodnutím Okresného úradu T. T. spochybnený, resp. zrušený a je teda naďalej záväzný. Preto sa tvrdenia žalobkyne v tomto smere (uvedené v bode 8 odvolania) nezakladajú na pravde, teda, že oprava chyby na základe Protokolu číslo X XX/XXXX je nezákonná.

26. Poukázali na to, že je pravdou, že Okresný úrad T. T. v odpovedi na žiadosť o prešetrenie postupu geodézie zo dňa 6. 8. 2014 uviedol, že vykonaná oprava výmer pozemkov bola nezákonná, a to konkrétne zápis zmeny číslo XXX/XXXX na základe Protokolu o oprave chyby v katastrálnom operáte číslo X XX/XXXX. Žalovaní zdôraznili, že tento zápis bol zrušený z dôvodu, že geometrický plán geodeta nebol predložený na úradné overenie, teda nie z dôvodu, že výmera parcely registra „E“ číslo XXX/X o veľkosti 846 m² nie je správna.

27. V Odpovedi na žiadosť o prešetrenie zmien údajov katastra zo dňa 20. 1. 2018 Okresný úrad A., katastrálny odbor uviedol, že geometrickým plánom číslo XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 9. 9. 2011, vyhotoveným S. J. boli obnovené pôvodné hranice pozemkov EKN, došlo len k oprave výmer parciel EKN bez zmeny ich hranice. Preverením priebehu hranice parciel bolo zistené, že priebeh hraníc je totožný, t. j. v rámci spracovania registra pre dané katastrálne územie nedošlo ku zmene v grafickom zobrazení vedených parciel. Okresný úrad konštatoval, že zápis z verejných listín a iných listín týkajúci sa nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných bol vykonaný v súlade s týmito listinami, a teda nedošlo k pochybeniu zo strany geodeta S. J.. Tento postupoval v zmysle vtedy platných právnych predpisov ako aj Usmernenia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky číslo K. K. SR X/XXXX zo dňa 7. 4. 2014 na opravu podrobných bodov a výmer pozemkov evidovaných ako parcely registra „C“ a parciel registra „E“.

28. Samotná žalobkyňa na pojednávaní dňa 29. 7. 2019 sa vyjadrila, že návrh na vypracovanie znaleckého posudku podávajú z opatrnosti, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno. Bolo povinnosťou žalobkyne uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku včas. Návrh na vypracovanie znaleckého posudku mohla žalobkyňa navrhnúť už skôr. Podľa názoru žalovaných súd postupoval správne, keď zamietol návrh žalobkyne na nariadenie znaleckého dokazovania, čo by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. V tejto súvislosti poukázali aj na to, že ak žalobkyňa uvádza, že sudcovská koncentrácia konania je fakultatívna, súd prvej inštancie pripustil dôkazy predložené žalovanými oneskorene, nakoľko tieto bolo možné vykonať na pojednávaní. Rovnako v priebehu konania pripustil aj dôkazy žalobkyne predložené oneskorene, čo však žalobkyňa v odvolaní neuviedla.

29. Žalobkyňa v replike uviedla, že vyjadrenie žalovaných považuje za irelevantné. Žalobkyňa vo svojom odvolaní podrobne právne aj technicky uviedla okolnosti, ktoré poukazujú na nesprávnosť napadnutého rozsudku. Okolnosť, že predávajúci žalovaným ukázali hranice, je jednoznačne zavádzajúca. Taktiež postup geodeta J. bol nesprávny. V závere poukázala na zmatečné okolnosti vyjadrenia žalovaných, keď im nie je jasné, kto vlastne podával ako zástupca vyjadrenie k odvolaniu, pretože v záhlaví je uvedená Advokátska kancelária JUDr. Ondrej Szilágyi, ale vyjadrenie ako právny zástupca žalovaných je podpísané a opečiatkované právnu zástupkyňou JUDr. Morháčovou.

30. Žalovaní v duplike uviedli, že žalobkyňa v replike neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by vyvrátili tvrdenia žalovaných uvádzaných vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 30. 9. 2019. Tvrdenie žalovaných, že im boli ukázané hranice, považuje žalobkyňa za zavádzajúce, s čím sa nestotožňujú

a trvajú na tom, že im boli právnymi predchodcami ukázané hranice pozemkov, o čom sa presvedčili na mieste samom, ako to vyplynulo napr. aj z kúpnej zmluvy zo dňa 22. 3. 2011. Je bežnou praxou, že pred kúpou akejkoľvek nehnuteľnosti si budúci kupujúci obhliadnu predmet kúpy vrátane určenia hraníc pozemkov, aby mali vedomosť o tom, čo konkrétne kupujú. Žalobkyňa konštatovala, že postup geodeta J. bol nesprávny z dôvodu, že sám navrhol pribrať znalca. Žalovaní ako aj samotný geodet J. sú toho názoru, že postupoval v zmysle platných právnych predpisov a navrhol pribrať znalca na potvrdenie svojho postupu pri výkone geodetickej činnosti pre žalovaných. Je pravdou, že vyjadrenie zo dňa 30. 9. 2019 bolo pod hlavičkou AK JUDr. Ondrej Szilágyi, avšak došlo k chybe v písaní, pretože z obsahu je zrejmé, že bolo podané právnou zástupkyňou JUDr. Zuzanou Morháčovou, ktorá žalovaných zastupovala počas doterajšieho konania. JUDr. Zuzana Morháčová je spolupracujúcou advokátkou JUDr. Ondreja Szilágyiho a vyhotovuje pre neho viaceré podania a teda omylom došlo k uvedenej chybe. Taktiež došlo k chybe v písaní v bode I. ods. 2.

31. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

32. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

33. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vo výroku správne. Okresný súd v súlade s pokynmi odvolacieho súdu doplnil dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové závery a na ne aplikoval správne príslušné právne normy.

34. Základné tvrdenie žalobkyne vychádza z predpokladu, že jej bola ponížená výmera pozemku o 170 m². Žalobkyňa tvrdila, že pri predaji pozemku parc. č. XXX/X zistila, že jej výmera je zmenšená o 170 m². Toto tvrdenie zdôrazňuje aj v odvolaní. Svoj nárok odvodzuje od premisy, že v minulosti existujúca p.k.n. parcela č. XXX bola reálne rozdelená na dve rovnocenné polovice, a to parc. č. XXX/X a XXX/X, ktoré mali výmeru 1016 m². Z dokazovania nevyplývalo, že by v priebehu času prišla o časť pozemku, že jej tento niekto zabral, reálne ho v prírode užíval. Nárok odvodila od údaju o výmere v katastri nehnuteľností. Okresný súd správne poukázal na to, že z výpovede žalobkyne vyplynulo, že hranice pozemkov neboli v prírode vyznačené a sama hranicu pozemku nevie určiť. Nárok odvodila z predpokladu, že ak po rozdelení parc. č. XXX vznikli dve nové parcely a v PK mali zapísanú výmeru, tak svoj nárok neodvodila od skutočne zabratého pozemku, ale od výmery s tvrdením, že hranicu treba v podstate tak určiť, či posunúť, aby jej pozemok mal zapísanú výmeru ako v pozemkovej knihe. V danom úsudku nereflektovala na také skutočnosti, ktoré majú vplyv na jej záver, ako je nepresnosť merania v minulosti pri určení, že p.k.n. parcela XXX/X má mať 1016 m², hoci bola vyznačená hranica (bodkovaná, z ktorej vychádzal geodet J. a ktorú len preniesol na pozemok, teda hranice vymeral na základe technických podkladov), akú výmeru mala p.k.n. parcela č. XXX a či bolo rozdelenie správne zamerané.

35. Keď znalec na výsluchu uviedol, že hranica takto vyznačená bola od čias E. Q. a je prevzatá v stave, v akej sa nachádza, aj keď bola zle zakreslená, hovoril pravdu, pretože toto vyjadrenie nie je všeobecné konštatovanie, akoby sa zdalo, a v tomto zmysle naň odkazuje žalobkyňa v odvolaní, ale pomenovanie skutočnej reality. Z hľadiska histórie súpisom poddanskej pôdy bol totiž Prvý tereziánsky kataster z roku 1748, ktorý sa označuje ako tretia berná rula. Druhý tereziánsky kataster bol založený v roku 1757 ako štvrtá berná rula. Potom E. Q. (1717-1780, česká a uhorská kráľovná) zakázala ďalšie úpravy berných súpisov ako zbytočné a prikázala zameranie každého pozemku. Meranie sa skončilo za štyri roky (1785-1789) a nazývame ho jozefínsky kataster. Okrem ďalších historických zmien v roku 1883 bola zákonom nariadená sústavná evidencia, a v roku 1886 zakladanie nových pozemkovoknižných vložiek.

36. Ďalšie nápravy odstraňovania medzi pozemkovoknižným stavom a skutočným stavom sa uskutočňovali podľa zákona z roku 1896 o revízii katastra a podľa československého katastrálneho zákona z roku 1927. Definitívne usporiadanie pozemkových katastrov s pozemkovou knihou a skutočnosťou sa malo vykonať v zmysle zákona č. 43/1932 Zb. Technická úroveň operátov pozemkovej knihy bola závislá na dostupnosti mapových podkladov zobrazujúcich nehnuteľnosti pri jej zakladaní. Táto úroveň je rôzna, počnúc operátmi bez akejkoľvek technickej hodnoty (krokárske náčrty) až po operáty zhodné s operátmi pozemkového katastra zodpovedajúce technickým parametrom presnosti platnými v súčasnosti.

37. Správnosť postupu geodeta J. je podporená aj vyjadrením Okresného úradu A., katastrálny odbor zo dňa 20. 1. 2008. Protokolom o oprave chyby č. X XX/XXXX sa opravovali iba výmery parciel EKN

bez zmeny ich hranice, pričom táto oprava bola vykonaná v súlade s vtedy platnými predpismi podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z. z.. Z vyjadrenia vyplynulo, že po preverení priebehu hranice medzi spornými parcelami v mape určeného operátu, t. j. v mape bývalého pozemkového katastra v analógovom tvare a jeho porovnaním s grafickou časťou registra, t. j. mapou určeného operátu vyhotovenou v rámci spracovania registra vo vektorovom tvare, z ktorého vychádzal geodet J., bolo preukázané, že priebeh hraníc sporných parciel je totožný, nedošlo k zmene v grafickom zobrazení týchto parciel. Odvolací súd poukazuje opätovne na záver okresného súdu ako aj vyššie uvedené vyjadrenie, že protokol o oprave chyby číslo X XX/XXXX je záväzný a nedošlo k jeho zrušeniu.

38. Z vykonaného dokazovania ako aj obsahu spisu vyplýva, že bol vykonaný dôkaz pozemnoknižnou vložkou číslo XXX a XXX, avšak žalobkyňa nepreukázala existenciu pozemnoknižnej vložky číslo XXX a z nej vyplývajúcu jej výmeru. Z osvedčenia o dedičstve po H. T. predmetom dedenia už bola nehnuteľnosť zapísaná v pozemkovej knihe vo vložke číslo XXX, parc. č. XXX/X. Pokiaľ by aj súd teoreticky pripustil podľa názoru žalobkyne, že pôvodná parcela sa mala zamerať a rozdeliť na polovicu, žalobkyňa nepreukázala, ktorá konkrétna parcela by sa mala deliť, aké sú jej hranice, netvrdila to ani v žalobe, ktorá bola podávaná 10. mája 2017, teda už za platnosti koncentračnej zásady. V odvolaní síce žalobkyňa tvrdí, že to vyplýva z pozemnoknižnej vložky číslo XXX, čo však nie je pravda. V majetkovej podstate je pod r. č. 3 zapísaná parc. č. XXX/X, roľa P. o výmere 1016 m², na vlastníka H. T., právnym titulom dedenia (9. júna 1927 číslo XXXX), pričom žiadne rozhodnutie nebolo priložené, a na základe skutočného rozdelenia 29. apríla 1933 číslo XXXX. Z predložených dôkazov nevyplýva, že by k zápisu p. č. XXX/X došlo rozdelením p. č. XXX, to sa možno len domnievať. Strany sporu bližšie nevysvetlili (žalovaní nehnuteľnosť nadobúdali v dobrej viere, ani vlastnícku minulosť parcely nemuseli poznať) prípadné vzájomné postavenie H. T. a D. H., ktorý je zapísaný ako vlastník v pozemkovej knihe PKN vložke XXX, kde je zapísaná pod r. č. X parc. č. XXX/X, roľa P., ktorú mal D. H. nadobudnúť na základe skutočnej držby (29. januára 1923 ako je na základe skutočného rozdelenia (29. apríla 1933 číslo 2795). V tomto prípade existuje jediný rozpor v odôvodnení okresného súdu, kedy je možné sa domnievať, že vo vzťahu k parcele číslo XXX/X nešlo o nadobudnutie podľa pridelovej listiny, pretože z výpisu pozemnoknižnej vložky to tak nevyplýva, ale na základe skutočného rozdelenia a na základe skutočnej držby (nie titulom dedenia). Je možné predpokladať určitý právny vzťah (možno aj rodinný) medzi týmito dvoma osobami, čo však nebolo v konaní preukázané, ale pre toto rozhodnutie vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou nie je relevantné vzhľadom na závery vyslovené okresným súdom.

39. Pokiaľ ide o námietky žalobkyne k záverom geodeta J. a vytyčovaniu hraní, z jeho výpovede jednoznačne vyplynulo, že geometrický plán neurčil nejako svojvoľne, hranice určil na základe platných údajov v katastri parciel registra E, ktoré sú riadne zakreslené na mape a vychádzajúc z nich určil hranicu pozemkov. Pokiaľ odpovedal na otázku, že pri vytyčení hraníc to bola veľká lúka, neboli tam žiadne hranice a nabili sa 2 kolíky a vymedzili sa hranice medzi pozemkami oboch sporových strán, jeho odpoveď korešponduje s vyššie uvedeným, keď hranicu, ktorá nebola na „veľkej lúke“ vytyčená, musel ohraničiť, avšak neurobil to svojvoľne, ale na základe údajov z katastra parciel registra E. Na otázku dal jednoznačnú odpoveď, že na mape hranica určená bola, len nie v teréne. K pojmu neznateľná hranica odvolací súd uvádza, že je to hranica, ktorej priebeh v teréne nie je viditeľný na zemi; je vyznačený na mape. V konaní bolo preukázané, že hranice parcely registra E sú totožné s hranicami parcely registra C, ide o parcely totožné svojím geometrickým a polohovým určením, teda parcely registra C sa nachádzajú v mieste pôvodnej parcely registra E.

40. Rozhodne sa nemožno stotožniť s argumentom žalobkyne, že v čase nadobudnutia vlastníctva parc. č. XXX/X bola výmera záväzná. Preto odvolací súd znova opakuje už svoje skôr vyslovené závery, že vo vzťahu k pozemkovej knihe z hľadiska historického výkladu odvolací súd uvádza, že Nariadenie Ministerstva spravodlivosti z 15. 12. 1855, č. XXX (pozemnoknižný poriadok) uverejnené v ríšskom zákonníku v § 59 ods. 4 jednoznačne uvádza: „Das Besitz-standsblatt bürgt jedoch nicht für die Richtigkeit der äußeren Merkmale und Eigenschaften und des angegebenen Flächen-maßes der auf demselben verzeichneten Parzellen.“ - Strana majetkovej podstaty neručí za správnosť zovňajších značiek, vlastníci a výmery parciel v nich evidovaných.

41. 32. Zákon 177/1927 Sb. o pozemkovom katastru a jeho vedení (Katastrální zákon) nehovorí o záväznosti svojich údajov. Taktiež zákon 22/1964 Zb. (o evidencii nehnuteľností) v § 6 hovorí o záväznosti údajov evidencie nehnuteľností, že sú podkladom pre spisovanie zmlúv a iných listín, avšak nehovorí nič o tom, či výmera je alebo nie je záväzná.

42. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s výhradou žalobkyne k zamietnutiu návrhu na vykonanie dôkazu znalcom za účelom odstránenia odporujúcich si tvrdení geodetov ohľadom záväznosti, právnej relevantnosti priebehu hranice. Predovšetkým treba zdôrazniť, že ide o otázku právnu a nie znaleckú. Na preukázanie svojich tvrdení v súlade s koncentračnou zásadou mohla a aj mala žalobkyňa navrhnuť

vykonanie takých dôkazov, ktoré by preukázali jej nárok. V žalobe tieto skutočnosti netvrdila, ani nepoukazovala na existenciu pozemku parc. č. XXX a jeho delbu. Vychádzala len z toho, že počas právneho úkonu zistila, že má zapísanú menšiu výmeru pozemku a bez ohľadu na prípadné zabratie konkrétnej časti je pozemku žiadala výmeru prinavrátiť.

43. Odvolací súd je taktiež toho názoru, že obrana žalovaných ako dobromyseľných nadobúdateľov s odkazom na Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 50/2010-11 je dôvodná. Predmetný nález chráni vlastnícke právo vlastníka, ktorý toto nadobudol platne v čase, keď jeho právny predchodca bol podľa práva vlastníkom veci so všetkými čiastkovými oprávneniami vlastníka. Podľa čl. 20 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo vlastníť majetok a vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Z tohto ustanovenia vyplýva povinnosť verejnej moci konať tak, aby do vlastníckeho práva jednotlivca sama nezasahovala, ale rovnako povinnosť poskytnúť vlastníkovi ochranu v prípade, keď je jeho vlastnícke právo rušené, či obmedzované zo strany tretích subjektov. Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu. Nález ÚS 549/15-33 zo dňa 16. marca 2016. V prípadoch, ak tretí súčasný vlastník odvodzuje svoje vlastnícke právo od predávajúceho, ktorý v čase prevodu bol vlastníkom, kupujúci sa stáva vlastníkom danej nehnuteľnosti. Právny dôvod nadobudnutia vlastníctva prevodcu (predávajúceho) totiž odpadol až potom, ako nehnuteľnosť nadobudla do vlastníctva tretia osoba (kupujúci). V čase nadobudnutia vlastníckeho práva teda nešlo o jeho nadobudnutie od nevlastníka, ale naopak od vlastníka. (Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 50/2010 - 11).

44. Ak raz niekto nadobudne vlastnícke právo za určitých podmienok, ktoré sa bez jeho zavinenia spätne zmenia, nesmie byť pre to postihnutý on, ale subjekty, ktoré nesú zodpovednosť za túto zmenu. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 311/2008, zo dňa 30. marca 2010)

45. Podľa § 153 CSP ods. 1 strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Podľa ods. 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Podľa ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

46. Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Predkladateľ uviedol, že koncentrácia tvorí funkčnú a teleologickú jednotu s jedným z nosných princípov novej právnej úpravy sporového konania, a to s princípom arbitrárneho poriadku (čl. 10 CSP). Vychádza sa z názoru, že sudca so znalosťou konkrétnej veci vie najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, preto nóvum spočívajúce v zavedení inštitútu sudcovskej koncentrácie je podľa predkladateľa plne odôvodnené a žiaduce. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosť, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosť a dôkazy. Ak strana nepredložila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, súd nemusí (fakultatívne) na ne prihliadnuť, pričom Civilný sporový poriadok demonštratívny výpočtom uvádza, že môže ísť napríklad o situáciu, ak by prihliadnutie na tieto prostriedky vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

47. Odvolací súd už v zrušujúcom uznesení konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala konkrétne zabratú časť pozemku, vydania ktorého sa domáha. Predmetná žaloba vo svojej podstate predpokladá už v žalobe predloženie takéhoto dôkazu na úrovni znaleckého posudku. Podľa § 185 ods. 2 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Nová právna úprava postupu súdu v procese dokazovania sa výrazne odlišuje od právnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku. Podľa novej právnej úpravy súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v

novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Namietaná skutočnosť nevyplývala z výpovede geodeta J., tvorila podstatu tvrdení od počiatku sporu. Pokiaľ došlo k zabratiu pozemku, čo sa udialo na základe GP geodeta J., táto skutočnosť bola aj dôvodom žaloby, no toto tvrdenie nebolo preukázané. Odvolací súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie je vo výroku správne.

48. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní, preto im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

49. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).